

KNJIŽNICA
EBVARDA KARDELJA
V CELJU

Celje - skladišče
D-Per

Liboje, november 1989

Leto 32 - številka 2

LIBO

249/1989

1119900923,2

COBISS

OSREDNJA KNJ. CELJE

GLASILO KERAMIČNE INDUSTRIJE LIBOJE-CELJE

Natančno pred enim letom smo na teh straneh pisali o uspehu Keramične industrije Liboje, zlasti pa njenih oblikovalcev, ki so ga dosegli na zagrebškem velesejmu. Letos je pred nami spet prijetna dolžnost, da poročamo o podobnem uspehu. Letošnjega sejma sta se v tekmovalnem delu udeležila Violeta GOBEC in Bruno PIŽMOHT. Prva se je predstavila s setom Rumov lonec (lonec in skodelice s podstavki) in dekorativnimi posodicami za večnamensko uporabo, Bruno pa z novim čajnim servisom. Tokrat je nagrada pripadala Violeti za set Rumov lonec, enakega priznanja pa je bila deležna tudi naša tovarna. Veliko zanimanja pa so zbudili še Brunov čajni servis in Violetine posodice. Obema, predvsem pa Violeti, res iskrene čestitke. Hkrati gredo zahvale in čestitke tudi vsem v razvojnem oddelku (zlasti RIC), ki so veliko pripomogli, da so se ideje naših dveh oblikovalcev tudi uresničile.

R. K.

Zlati znak občine Žalec

Ker že sam naslov nekaj pove, smo dolžni le dopolniti, zakaj smo ga prejeli. V letu 1989 je bila pred nami velika naloga in obenem tudi preizkus znanja usposabljanja na področju SLO in DS. Cilj vaje je bil, da delovna organizacija preide iz mirodobre na vojno proizvodnjo.

Vaja je potekala pod nadzorstvom Občinskega štaba za SLO in DS občine Žalec. V minulih letih je bilo že nekaj tovrstnih vaj v drugih organizacijah in občinah. V letošnjem letu pa smo bili tudi mi udeleženi tega preizkusa. Vredno je omeniti, da so takšne vaje koristne zato, ker ne vključujejo presenečenja in panike med ljudmi, ki so priča te vaje.

Vajo je pripravilo vodstvo KIL, spremljala pa jo je komisija za SLO in DS - Ža-

lec, ki je po končani vaji podala splošno oceno.

Pri končni oceni in analizi so se pokazale koristi sodelovanja in povezovanja s strokovnjaki s tega področja, če že zaradi drugega ne, potem zato, da smo se lahko pričali, koliko znanja in spretnosti članov je moč vključiti v obrambno zaščitne dejavnosti na takšen ali drugačen način.

Takšen pristop pa dejansko omogoča poiskati vsakemu posamezniku tisto mesto v sistemu SLO in DS, za katerega je najbolj usposobljen in najbolj koristen.

Da je naša DO prejela Zlato znak občine Žalec in priznanje za dobro opravljeno delo, se moramo zahvaliti vsem, ki so vestno opravili svojo nalogo, ki jim je bila zadana.

Posebno se moramo zahvaliti za dobro opravljeno delo na področju narodne zaščite, civilne zaščite in komisiji za izvedbo mobilizacije, ki je odigrala najvažnejšo vlogo.

Želim si še več priznanj s tega področja.

P. K.

Proizvodnja

Narediti zadostno količino naročenih izdelkov v željeni kvaliteti in roku ni vedno lahka naloga. Doseči navedeni cilj pomeni pravilno planirati in organizirati proces proizvodnje ter pred pričetkom del razrešiti naslednja vprašanja:

- kaj in koliko narediti – izdelati,
- kje; v katerih oddelkih in na katerih strojih,
- kdaj; določiti roke in z njimi pogojeno količino,

- kdo; še posebno kadar gre za zelo odgovorno in strokovno delo,
- kako; s poudarkom na določila tehnološkega postopka in zahtevano kvaliteto.

Opozoriti moram še na splošno veljavno ugotovitev, da velika večina težav v proizvodnji nastane zaradi slabe pripravljenosti na verjetne motnje in nepredvidene dogodke. Možnosti za hitro reagiranje na ugotovljene napake so omejene s hitrostjo tehnološkega postopka. Na primer: z rezultati spremenjene recepture v pripravi mase ne razpolagamo že naslednji dan; rezultate spremenjenega režima žganja na izdelkih kontroliramo le po končanem žganju; odlepke, pri katerih so se pojavile napake je potrebno žgati pri različnih temperaturah itd. Če gre za napake ali kvare na strojih, pa je od strokovnosti, iznajdljivosti, požrtvovalnosti, razmer na tržišču glede rezervnih delov in materiala ter uslug zunanjih podjetij odvisno, kdaj bo možno nadaljevati proizvodnjo pod normalnimi, to je planiranimi pogoji.

Analiza doseženih rezultatov nas sili, da stalno ugotavljamo pomanjkljivosti proizvodnega postopka, predvsem pri izdelkih, ki od planiranih odstopajo po količini in kvaliteti. Predvsem je potrebno ugotoviti:

- koliko je že izdelanih komadov, katerim naročilom dati prednost v primerih delnega izpada proizvodnje,
- ali so pogoji, kjer se odvija delo ustrezni, morda bi delo na drugem stroju potekalo bolj skladno z zahtevami,
- ali je tehnološki postopek za določeno skupino artiklov primeren, ali ga je potrebno spremeniti in to delno ali v celoti,
- ali je za opravljanje dela določeni posameznik s svojimi strokovnimi in psihofizičnimi sposobnostmi primeren za opravljanje dela. Morda ga bo drugi delavec opravil boljše. Po potrebi predlagati spremembo norme.
- ugotoviti, če se z raznimi pripomočki lahko zmanjša človeški faktor ter določeno delo opravi na lažji in za posameznika manj zahteven način brez znižanja kvalitete in zmanjšanja količine. Po potrebi predlagati nabavo novih strojev ali izdelavo pripomočkov.
- v kakšnem času se lahko opravijo posamezne naloge in kdo je zanje zadolžen.

Problematico novih in izboljšanih postopkom delimo na dvoja pomembnih in medsebojno odvisnih področij: kadrovskega, ki se kaže v odporu do sprememb pri uvajanju predvsem zahtevnejših načinov dela; ter tehnično tehnološkega, ki se kaže v potrebah po novih tehnoloških postopkih, strojih, surovinah in pripomočkih za bolj učinkovito delo.

Ključni element proizvodnega procesa je in bo ostal človek. Kako si drugače razlagati dejstvo, da nove tovarne s sodobno

tehnologijo v nekaterih okoljih ne dajejo pričakovanih rezultatov. Prizadeven in uspešen je lahko le tisti, ki je za delo motiviran in primerno nagraden za svoje uspehe pri delu. Pa vendar, današnji čas je bolj naklonjen uravnalovki, ki v svojem bistvu vodi v manjšo motiviranost za delo. Pa pogledajmo še stanje v oddelkih:

Z izdelavo četrte stružnice za oblikovanje skled v zgornji strugarni je v gmoti odpadla potreba po mehki masi. Vakuum gnetilnik za mehko maso je demontiran in bo služil za rezervo. Na njegovo mesto je montirana nova filter stiskalnica, ki ima plastične komore namesto prejšnjih kovinskih. Zaradi večanja števila loščev se prostor, ki je do sedaj služil skladiščenju mavčevih modelov, preureja za skladiščenje loščev.

Novo linije za oblikovanje skodelic, jušnikov in lončkov obratujejo z motnjami, ki so največkrat pogojene s pogostimi menjavami asortimana, pripravo neustrezne mase in preveliko izgubo časa pri popravilih. Veliko je zato režijskih ur. Velika prednost je linij v strugarni zaradi majhnega števila potrebnih mavčevih modelov (36 in 45) ter velikega števila izdelanih artiklov, ki presega tudi 5000 kom pri skodelicah za belo kavo, 4200 kom pri lončkih in okrog 2500 pri jušnikih. Podatki so za delo v eni izmeni. Že prej je bilo omenjeno, da se vse skledice sedaj oblikujejo iz trde mase. Preureditev odnosno zamenjava starih sušilnic v strugarni z novimi, ki porabljajo manj modelov, je investicija, ki jo bo potrebno realizirati takoj, ko bodo na razpolago potrebna finančna sredstva. Še podatek: Za oblikovanje krožnikov na avtomatu je potrebno do 1800 mode-

lov, ki zavzemajo veliko, za proizvodnjo tako pomembnega manipulativnega prostora.

Delo na liniji za vlivanje mavčevih modelov je dobro organizirano. Zastoje povzročča v glavnem samo pomanjkanje in neprimerna kvaliteta mavca.

Peč 2 je prilagojena obratovanju brez vrat, ki so bila na obeh straneh. Zmanjšan je tudi odstotek loma v peči.

Izdelki, naloženi na transportni trak, ki povezuje oddelek predornih peči z livarno, se zaradi vibracij poškodujejo. Lepljenje penaste gume na nosilne plošče je

nanje pa si zasluži Jože Avsec, ki je prejel republiško priznanje "Inovator leta". V obrazložitvi priznanja piše: Avsec Jože je priznanje dobil za inovacije v Keramični industriji Liboje, kjer je velika večina vseh izboljšav plod njegovega inovativnega dela. S tem je delovni organizaciji prihranil veliko denarja, olajšal delo delavcev, boljša pa je tudi kvaliteta izdelkov.

Želje kupcev so različne. Zato je plan dela v loščilnici zelo zahteven in težko sledi naročilom. Vsako pomanjkanje potrebnih loščen in ustreznega asortimana biskvitnih izdelkov ter kvari na linijah za loščenje, te težave še povečujejo. V septembru, pa tudi v okrobru je bilo potrebno livarske izdelke položene s potapljanjem še dodatno loščiti pri kabinah. Zato manj pološčenih izdelkov in slabša kvaliteta v 2. žganju. Nič manjši problem ni organizacija dela v oddelku, ki jo lahko izboljša pravočasna priprava loščen in biskvitnih izdelkov, ter enakomernejša razporeditev delavk na obe izmeni. V loščilnici se za izpolnitev plana mora poprečno dnevno položiti od 30.000 do 35.000 izdelkov, odvisno od asortimana.

Mnenja, kaj ukreniti, da bodo pogoji žganja v pečeh stabilni, pa tudi ali je atmosfera ustrežna, so najbolj deljena takrat, ko v peči z žganimi izdelki niso zahtevane kvalitete. Upajmo, da bo novi aparat za ugotavljanje atmosfere v pečeh ob ustreznih metodologiji meritev in vrednotenja podatkov dal prave odgovore, kaj spremeniti, da bodo izdelki žgani v pečeh kvalitetni. Subjektivne ocene in mnenja, kaj spreminjati v režimu žganja, so bila v preteklosti zelo različna ter onemogočala hitro in učinkovito ukrepanje za izboljšanje stanja.

poškodbe izdelkov občutno zmanjšalo. Še posebno to velja za stojala "IKEA".

V preteklih mesecih je bilo trganja mavca in prijemanje na površino vlitih izdelkov resen problem, ki je poleg zahtevnejšega in zamudnejšega retuširanja povzročal tudi krajšo življenjsko dobo modelov. V obeh livarnah se poprečno na dan vlije in očisti cca 4000 kom.

Delež izdelkov dekoriranih z odlepki in robljenjem je takšen, da se peč 4 uporablja samo za III. žganje. Zaradi črt, ki so se pojavljale predvsem na večjih izdelkih je bilo potrebno zvišati temperaturo žganja nad 800°C.

Nabavljen stroj za večbarvno dekoriranje lončkov je montiran v slikarni, vendar še ni usposobljen za redno obratovanje.

V razvrščevalnici in pakirnici je povečan obseg del zahteval več nadurnega dela, zato tudi razporejanje prostih delavcev iz ostalih oddelkov v razvrščevalnico in pakirnico. Zahteve kupcev iz tujine so glede kvalitete in načina pakiranja večje kot to velja za domači trg. Opremljanje paketov s slikami in črtno kodo je nekaj povsem običajnega.

Mariskateri od problemov v proizvodnji ne bi bil rešen, če ne bi bilo prizadevnih posameznikov v oddelkih. Posebno priz-

TV LJUBLJANA
INOVATORJI
LETÀ
1989
JOŽETU AVSCU
za inovacije
v industriji
keramičnih izdelkov

Predsednik komisije inovatorji leta
IVAN TUREBENC

Direktor TV programov
STANE GRAH

Z utemeljitvijo se strinjamo in mu čestitamo.

F. Matek

Tovarna in okolje

Tovarna živi s krajevno skupnostjo – že dolgo je tako. A pri tem moramo priznati, da nismo tako živeli tudi z okoljem v krajevni skupnosti.

Že v letu 1970 se je z zamenjavo premoga s plinom zrak zelo izboljšal, ravno tako ni bilo več katrana in pomorov rib v potoku Bistrica. Z našimi meritvami dimnih plinov nismo opazili prevelikih koncentracij žvepla in fluoridov. Razen problema saj pri žganju grafitnih loncev.

Odpadki – lom – so se skozi vso zgodovino tovarne uporabljali kot nasipni material. Vendar se je ponekod njihovo odlaganje zaradi prevelikih želja lastnikov zemljišč ali nevestnosti pogodbenega odvoza že sprevrlo v nadlego.

Najmanj smo v tovarni uredili problem odplak. Če so sanitarne odplake urejene z

greznicami, pa tehnološke odplake – glin – žliker in spiranje glazur – vodimo le preko vsedalnih jaškov v kanalizaciji. V Bistrico pa odteka muljasta voda, ki vsebuje precej trdih snovi, v vodi netopljivih in nestrupenih. Te kalijo potok tudi do Savinje.

Čistilno napravo, bolje rečeno vsedalnik, že dolgo omenjamo v naših naprčtih. V letu 1990 pa bi naj to tudi izvedli. Vse leto se že spremljajo naše odplake po količini in sestavi. Jasna sta dva problema: v odplakah imamo glazure od čiščenja bobnov in dela v loščilnici, ki ne smejo v Bistrico, a se hitro vsedajo.

V vodi je glina, ki povzroča motnost in se zelo počasi vseda. Velik del teh snovi pa se da s pazljivejšim delom zadržati že na delovnih mestih. Veliko žlikra in glazur se

polije po nerodnosti ali po malomarnosti. Prav tako je pri čiščenju strojev potrebno čimveč glazur zadržati v čebrih in vsedene glazure ponovno uporabiti. Če pa sta žliker ali glazura že na tleh, se naj čimveč posuši in ročno odstrani v kontejnerju, ne pa z vodo izpira v kanale in seveda v potok. Čiščenje notranjih jaškov bodo oddelki izvajali redno, ker je to sedaj edini način, za zadržimo snovi pred Bistrico, oddelki sami pa bodo videli, kako delajo z glazuro in maso.

Za čisto okolje lahko sami z vestnim delom naredimo največ. To se nanaša na vse delavce v pisarnah, delavnicah, skladiščih in proizvodnji.

B.L.

Petbarvni sitotisk stroj "MALKIN" filter stiskalnica avtomat za sklede – Avsec

V zadnjem obdobju je DO pridobila več strojev in naprav, ki bodo pripomogle k modernizaciji našega proizvodnega strojnega parka. V članku bi nakratko povzel le tri in sicer:

- sitotisk stroj
- filter stiskalnica in
- polavtomat za oblikovanje skled.

Angleška firma MALKIN je priznana proizvajalka opreme za keramično in porcelansko industrijo s poudarkom na sitotisk tehniki. Med drugim je razvila tudi tehniko večbarvnega sitotiska na že žgani lošč. Postopek s termoplastičnimi barvami je v rabi šele dobro desetletje in temelji na posebej pripravljenih barvah (barvi je dodan vosek ali parafin).

Stroj, ki ga je DO kupila je namenski termoplastični petbarvni sitotisk za lončke in skodelice z neizbočeno površino.

Kot sem že omenil je možno odtisniti motiv, ki zajema pet različnih barv oz. nijans v hitrem ciklusu do 25. izdelkov na minuto. To omogoča že omenjena termoplastičnost barv, ki je lastnost topljenja na povečani temperaturi in hitrega strjevanja po nanosu na hladen izdelek.

Posebnost stroja so vsekakor sita iz jeklenih niti, ki imajo dvojen namen: služijo kot grelec za topljenje termoplastične barve in kot nosilec sitotisk motiva za določeno barvo. Za petbarvno sliko je namreč potrebno pet različnih sit, ki skupaj tvorijo celoto.

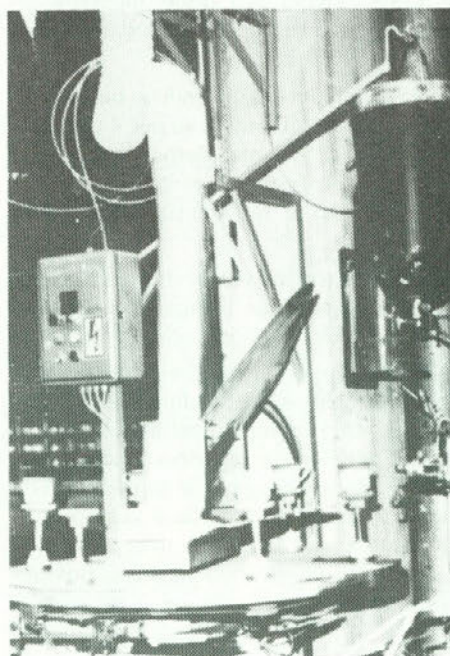
Izdelava motiva na posameznem situ je v

bistvu fotopostopek ob uporabi ustreznih kemikalij za ta namen.

Bistvo za brezhibno delo je izredna usklajenost nastavitve sit tako, da so barve sinhronizirane v ostro sliko.

Stroj deluje po principu direktnega sitotiska, kar pomeni nanos barve preko sita direktno na izdelek. Za delovanje stroja je potrebno še natančno krmiljenje, za katerega preko fotocelic in ostalih zaznavnih elementov skrbi mikroprocesor. Kljub temu, da je za uvajanje poskrbela firma Malkin preko svojega strokovnjaka, bo potreben čas za obvladovanje vseh elementov nastavitve in delovanje stroja.

V oddelku gmota smo pričeli s poskusnim obratovanjem nove filter stiskalnice. Proizvajalec je vzhodno nemška firma "KE-

**Stroj za robljenje – Inovator
– Jože Avsec**

MA" VEB KERAMIK MASCHINEN iz Görlitza. Po zasnovi je mnogo modernejša od tih, ki so v oddelku že desetletje in pol.

Posebnost so filter plošče, ki so plastične in zato lažje ter elastičnejše. Zato upravičeno pričakujemo, da bo delo na stiskalnici lažje, stroški obratovanja oz. vzdrževanje pa bistveno manjši.

Izpopolnjen je tudi hidravlični zapiralni del. Namesto mehanskih zapiral (distančnikov), je pri tej stiskalnici hidravlični bat stalno pod pritiskom, ki se avtomatsko vzdržuje. Takšen način zmanjšuje oz. odpravlja probleme pri zapiranju predvsem pa pri odpiranju stiskalnic. Naj še omenim, da je kapaciteta filter stiskalnice cca 18000 kg gmote pri enkratnem prazenju. Tovarna je pridobila še zadnja od štirih planiranih strojev za oblikovanje skled. S še tremi že postavljenimi tvori celoto pri naši izdelavi skled v oddelku strugarna. Kot predhodni je tudi ta zamisel in izvedba Avsec Jožeta, uveljavljenega inovatorja znotraj DO, občine in republike.

Inovator Jože Avsec ob avtomatu za sklede

O funkcioniranju stroja ni več dosti dodati, saj se je v tem glasilu o tem že precej pisalo. Lahko podam le oceno, da stroji po začetnih težavah, sedaj dobro funkcionirajo in da so izdelki kvalitetno boljši od prejšnjih narejenih s šablono. Ob solidnem tehničnem vzdrževanju nam bodo lahko še dolgo služili.

Zlatko Maček

Določila zakona o podjetjih v naši DO

Še preden je Zakon o podjetjih, ki je začel veljati v začetku tega leta, in o katerem smo na kratko že pisali v prvi letošnji številki Keramika, polno zaživel v praksi, je že doživel spremembe. Novela, ki je bila sprejeta komaj šest mesecev po njegovi uveljavitvi, točneje 30. junija, prinaša vrsto dopolnitev, opredeljenih v 77. členih, ki nadaljujejo osnovo usmeritev – uveljavljanje podjetništva v pogojih tržnega gospodarstva, upravljanje na osnovi kapitala in dela, jasneje opredeljuje posamezne vrste podjetij, poudarja samostojnost in enakopravnost podjetij, pogodbeno urejanje medsebojnih razmerij v zvezi z združevanjem sredstev za skupno poslovanje, onemogoča vpliv družbenopolitičnih skupnosti na poslovanje družbenih podjetij.

Novela Zakona o podjetjih upošteva nujnost hitre prilagoditve gospodarstva podjetniški usmeritvi, zato je predvideno, da se morajo organizacije združenega dela organizirati kot podjetja do konca leta 1989.

Ker se konec leta hitro približuje smo v kadrovsko-spolšni službi pripravili osnutek Statuta družbenega podjetja, ki bo v javni razpravi do predvidoma konca novembra. Za prvo polovico meseca decembra točneje 7. 12. 1989 pa je razpisan referendum, in takrat se bomo delavci, z osebnim izjavljanjem odločali o sprejemu tega statuta.

In sedaj na kratko kaj nam prinaša predlagani osnutek statuta:

S tem Statutom delovna organizacija Keramična industrija Liboje – Celje usklajuje svoje poslovanje kot družbeno podjetje na podlagi Zakona o podjetjih (Ur. l. SFRJ 77/88 in 40489).

V statutu je opredeljeno podjetje kot poslovni subjekt, določajo se pravice in obveznosti delavcev in organov, pravila o planiranju in razvoju, o delitvi dobička, o odgovornosti v pravnem prometu, o reševanju sporov med deli podjetja, o pogojih in postopku delitve podjetja, o splošni ljudski obrambi in družbeni samozaščiti, o varstvu in izboljševanju človekovega okolja, o vlogi sindikata in druge določbe pomembne za opredelitev dela in poslovanja.

Firma, sedež, zaščitni znak in štampljka ostajajo enaki kot po prejšnjem statutu, pri dejavnosti podjetja je poleg obstoječih dodano še prodaja na drobno proizvodov iz lastne proizvodnje in proizvodov, ki so kakorkoli vezani na dejavnost podjetja. Kadar pa v okviru dejavnosti podjetja obstajajo možnosti in potrebe po boljšem izkoriščanju zmogljivosti in materiala, lahko podjetje opravlja tudi druge dejavnosti.

Podjetje zastopa in predstavlja direktor. S tem statutom je direktor dobil veliko večja pooblastila kot jih je imel, saj bo odgovornost za vodenje izključno na njegovih ramenih poleg tega pa tudi organizira, nadzira ter usklajuje delovni proces in poslovanje družbenega podjetja, samostojno odloča, zastopa podjetje proti tretjim osebam in je odgovorem za zakonitost dela, predlaga temelje poslovne politike in sprejema ukrepe za njeno izvajanje, izvršuje sklepe delavskega sveta in sklepa delavcev sprejetih z osebnim izjavljanjem, predlaga imenovanje in razrešitev delavcev s posebnimi pooblastili in odgovornostmi, odloča o razporejanju delavcev k določenim delom in nalogam, o razporejanju delovnega časa ter odloča o drugih zadevah s področja delovnih razmerij v skladu z zakonom in pravilnikom. Poroča delavcem o rezultatih poslovanja ob letnem in polletnem obračunu, opravlja naloge s področja SLO in DS in druge naloge v skladu z zakonom statuta in samoupravnimi splošnimi akti podjetja.

Notranja organizacija podjetja ostaja ista, saj je delo organizirano v okviru delovnih enot (Keramika in Grafit) in skupnosti strokovnih služb (tehnična služba, kadrovsko-spolšna služba, komercialna služba, razvojna služba, računovodska služba in kontrolna služba ter služba organizacije in analize). Samoupravljanje se uresničuje z osebnim izjavljanjem na referendumu, zborih delavcev, podpisovanjem izjav in preko delegatov in s kontrolo dela organov in služb v podjetju. Na referendumu se sprejema samo statut podjetja. Na zboru delavcev pa se obravnava poročilo rezultatov poslovanja podjetja ob letnem obračunu ter predlog statuta pred sprejemom na referendumu.

Vsi ostali samoupravni splošni akti podjetja se sprejemajo na delavskem svetu. Delavski svet je v podjetju organ upravljanja in samoupravna delavska kontrola in šteje 15 delegatov, ki se volijo na neposrednih volitvah.

Izvršilna organa delavskega sveta sta samo odbor za kadre in odbor za družbeni standard s tem, da lahko delavski svet imenuje za obravnavanje posameznih zadev iz svoje pristojnosti še druge stalne aličasne organe.

Za ugotavljanje kršitev delovne obveznosti in ugotavljanje odgovornosti ter izrekanje disciplinskih ukrepov se v podjetju na neposrednih volitvah izvoli disciplinska komisija.

V osnutku statuta je opredeljen tudi način obveščanja delavcev, poslovna tajnost, delovanje sindikata, SLO in DS ter področja za katero se sprejemajo samoupravni splošni akti. Novost v predlaganem statutu je opredelitev notranje arbitraže, ki se ustanovi za reševanje sporov med deli podjetja.

V kadrovsko-spolšni službi se bodo v času javne razprave zbrale pripombe in predlogi na osnutek statuta. Po končani javni razpravi pa bomo pripravili predlog statuta, ki se bo sprejemal 7. 12. 1989 na referendumu, ter poročilo o upoštevanjih pripombah in predlogih in morebitna stališča glede nesprejemljivosti posameznih pripomb.

Kadrovsko-spolšna služba

Delo disciplinskih organov

Od meseca maja pa do danes so disciplinski organi Keramične industrije Liboje obravnavali 31 disciplinskih zadev in delavcem izrekli 26 disciplinskih ukrepov, od tega:

1. PRENEHANJE DELOVNEGA RAZMERJA

- delavki Mileni ZEME, ker je neopravičeno izostala z dela več kot 7 del. dni – na delo se ni več vrnila
- delavcu Dušanu HIRSCBERGERJU, ker je neopravičeno izostala z dela več kot 7 del. dni – na delo se ni več vrnil
- delavcu Nielu VOZLIČU, ker je neopravičeno izostala z dela več kot 7 del. dni – na delo se ni več vrnil
- delavcu Dušanu ŠTAMPARJU, ker je neopravičeno izostala z dela več kot 7 del. dni – na delo se ni več vrnil.

Sklep o prenehanju delovnega razmerja je v vseh štirih primerih sprejel odbor za kadre. Po določilih 219. člena Pravilnika o delovnih razmerjih delavcu preneha delovno razmerje, če ni prihajal na delo zaporedoma 7 delovnih dni, o razlogih svojega izostanka pa ni obvestil delovne organizacije.

2. PRENEHANJE DELOVNEGA RAZMERJA, KI SE POGOJNO ODLOŽI ZA DOBO 1 LETA

- delavcu Viktorju KOZOVINCU, ker je bil na delovnem mestu pod vplivom alkohola
- delavcu Rafaelu KOKOLU, zaradi povzročanja nereda v DO – posledica prerivanja med sodelavci in motenja delovnega procesa na začetku izmene
- delavki Hermini NEMET, ker je bila na delovnem mestu pod vplivom alkohola

3. PRENEHANJE DELOVNEGA RAZMERJA, KI SE POGOJNO ODLOŽI ZA DOBO 6 MESECEV

- delavcu Romanu PODLESNIKU, ker je brez upravičenih razlogov odklonil delo
- delavcu Slavku VAJNCERLU, zaradi neopravičenega izostanka z dela
- delavcu Iztoku MUHEDINOVIČU,

zaradi vnašanja alkoholnih pijač v DO, na delovnem mestu pa je bil tudi pod vplivom alkohola

4. PRENEHANJE DELOVNEGA RAZMERJA, KI SE POGOJNO ODLOŽI ZA DOBO 3 MESECEV

- delavcu Emilu REHERJU, ker ni pravočasno javil svojega sicer upravičenega izostanka z dela in ker je bil na delovnem mestu pod vplivom alkohola
- delavcu Janezu OŠLAKU, ker je bil na delovnem mestu pod vplivom alkohola
- delavcu Vladu DRAKŠIČU, zaradi neopravičenega izostanka z dela
- delavcu Slobodanu ČIŽIČU, zaradi neopravičenega izostanka z dela

5. DENARNA KAZEN V VIŠINI 15 % POPREČNEGA ČISTEGA OD, USTVARJENEGA V PREJŠNJIH 3 MESECIH

- delavcu Marjanu LIPOVŠKU, ker je kršil določbe Organizacijskega predpisa o vodenju evidence ur na osnovi evidenčnih kartic

6. DENARNA KAZEN V VIŠINI 10 % POPREČNEGA ČISTEGA OD, USTVARJENEGA V PREJŠNJIH 3 MESECIH

- delavcu Romanu DOLNARIČU, ker je kršil določbe Organizacijskega predpisa o vodenju evidence ur na osnovi evidenčnih kartic

- delavcu Antonu JURAKU, ker je kršil določbe Organizacijskega predpisa o vodenju evidence ur na osnovi evidenčnih kartic

7. JAVNI OPOMIN

- delavcu Jožetu ŠUSTERJU – zaradi neopravičenega izostanka z dela
- delavki Esmi LIPOVŠEK – zaradi neopravičenega izostanka z dela
- delavcu Vladu ŠKRLINU – zaradi neopravičenega zapuščanja delovnega mesta med delovnim časom in kršitev določb iz varstva pri delu
- delavcu Rafaelu DOSEDLI – zaradi neopravičenega izostanka z dela
- delavcu Stanku KOSU – zaradi neopravičenega izostanka z dela
- delavcu Vladu DRAKŠIČU – ker ni pravočasno javil svojega sicer opravičenega izostanka z dela.

V treh primerih je disciplinska komisija delavcem izrekla disciplinski ukrep OPOMIN, v devetih primerih pa je delavcem poleg disciplinskega ukrepa naložila še obveznosti povračila pavšalne odškodnine. V štirih primerih je disciplinska komisija ugotovila, da delavci niso odgovorni za očitane jim kršitve, v enem primeru pa je bil, zaradi pomanjkanja dokazov, postopek ustavljen.

Kadrovsko-spolna služba

novosti dne 11. 10. 1989 se je odzvalo precejšnje število upokojencev, kar pove, da tudi oni živijo z nami in želijo, da smo uspešni.

OM

V soboto, 7. 10. 1989, sta minili 2 leti od zadnjega srečanja upokojenih delavk in delavcev Keramične Liboje.

Srečanje je bilo letos malo spremenjeno in presenetljivo. Organiziran je bil izlet v Rogaško steklarsko šolo, kjer smo si lahko ogledali izdelavo steklenih izdelkov, ki nastajajo iz spretnih rok učencev tamkajšnje šole. Čeprav je začelo malce deževati, dež izletniškega razpoloženja ni mogel pokvariti. Po slikoviti in v dežju zaviti pokrajini smo se odpeljali naprej do gradu Trakoščani. Tam smo nekateri slabotnejši klonili pred strmo potjo, ki vodi v grad, a nič zato, kajti v neposredni bližini je bil hotel, kjer je čakalo kosilo in družabno srečanje. Za dobro razpoloženje je skrbel harmonikar Miro, ki je razgibal ude delovnih upokojencev. Z nekaj besedami bi se rad zahvalil vsem, ki so karkoli storili za tako uspešno srečanje in posebno presenečenje, "darilo" za rojstni dan, ki sem ga ta dan praznoval z lepim občutkom, da kljub mnogim letom odsotnosti v podjetju nisi pozabljen.

Kar kmalu so minile prijetne urice druženja, ki smo jih malo podaljšali z vožnjo nazaj do tovarne v Libojah, kjer smo se zjutraj zbrali kar v lepem številu in preživeli lep dan.

Franci Rančigaj

Srečanje upokojencev!

Dne 7. 10. 1989 smo že četrty zapored v razmaku dveh let organizirali srečanje z upokojenci. Doslej smo to srečanje organizirali v tovarniških prostorih s programom, s kosilom in z zabavnim delom, tokrat pa smo se odločili za spremembo, ki je bila pri upokojencih izredno lepo sprejeta, čeprav smo pred tem nekoliko v strahu čakali odziv na povabilo, saj nismo vedeli, ali se bodo povabljeni odzvali ali ne. Pa je bil strah odveč, saj so do roka in še po njem prijave pokazale, da je bila odločitev povabiti na izlet, pravilna. In kam je vodila pot?

Iz Liboj, kjer smo se zbrali v jedilnici ob aperitivu, kavi, s kratkim pozdravnim nagovorom predsednika IS Sindikata KIL, tov. Ivija Podpečana, smo krenili proti Rogaški Slatini. Ker je bilo rahlo deževno vreme, smo se prvotno planiranega ogleda zdravilišča s parkom odpovedali in obiskali Steklarsko šolo. Bili smo lepo sprejeti, ogledali pa smo si lahko začetek proizvodnje (steklopahače) in brušenje. Ostalih faz proizvodnje zaradi pomanjkanja prostora nismo mogli videti. Mnogi so se odločili za nakup brušenih steklenih izdelkov v njihovi trgovini.

Iz Rogaške Slatine smo nadaljevali pot proti naravnemu parku Trakoščani z jezerom in gradom iz XIV. stoletja. Večina udeležencev izleta si je razstavljene restavrirane zgodovinske znamenitosti ogledala in bila navdušena nad lepoto ohranjenega pohištva, portretov in ostalega.

Po ogledu gradu smo se zbrali v hotelu, ki je v neposredni bližini gradu, na kosilu z izbranimi zagorskimi specialitetami (puran, mlinci itd.) ter ob prijetnem prijateljskem kramljanju vzdržali vse do 17.30. ure, ko smo hotel morali zapustiti zaradi prihoda druge skupine.

Za vedro razpoloženje je vse do jutra skrbel neutrudljivi gost tov. Klinc. V imenu vseh udeležencev izleta mu želimo izreči preprosti – hvala, ki v sebi nosi vse kar človek čuti, ko mu je lepo in prijetno. Seveda pa vse srečanje ni bilo le ena velika zabava, saj smo po kosilu predali besedo direktorju delovne organizacije tov. Mitji Urisku. Informiral nas je o novostih, ki so se v zadnjih dveh letih zgodile, in povabil na ogled tovarne, dne 11. 10. 1989. V imenu upokojencev pa se je nam, aktivnim delavcem, za lepo srečanje zahvalil tov. Franjo Tilinger in zaželel čimveč delovnih uspehov še vnaprej.

Povabilu na ogled delovnih prostorov in

Hvala vam – za lep dan

Vse lepo hitro mine, tako je za nami tudi 7. oktober – dan srečanja upokojencev KIL.

Ko sem ta dan stopala proti tovarni, sem imela občutek, da sem se vrnila nekaj let nazaj, kot, da bo čez nekaj ur zopet en delovni dan za mano.

Srečanje s sodelavci, ki so nam ga pripravili naši znanci, prijetno vzdušje, ki nas je spremljalo ves dan, je marsikomu ta dan izbrisalo tegobe, ki nas spremljajo v obdobju našega življenja.

Lepo je, da obstajajo človeški in prijateljski stiki med delovno organizacijo in med tistimi, ki so dočakali po dolgoletnem delu čas počitka in da imaš občutek, da si

svoji delovni organizaciji nekaj pomenil. Hvala vam za lepo organizirano srečanje, za prijetno darilo, pred vsem pa hvala za prijazen obraz in topel stisk roke. Želimo vam še veliko delovnih uspehov. V zasebnem življenju pa naj vas spremljata sreča in zdravje. Vaši nekdanji sodelavci iz slikarne.

Minka Maček

Spodaj podpisane se želimo zahvaliti upravi in sindikalni organizaciji Keramične industrije Libje za organizacijo izleta upokoencev, lepim sprejemom, ter veliko denarno obdaritvijo, pogostitvijo, s prijaznostjo in družabnostjo, kar nam upokoencem veliko pomeni.

V zahvalo vam želimo veliko delovnih uspehov, dobrega gospodarjenja z željo, še kdaj na veselo snidenje.

Še enkrat prisrčna in velika "hvala".

Marija Jagič
Marija Guzej
Marija Brglez

Upokojili so se:

FANI BREČKO

Fani se je rodila rudarski družini v Zabukovici pred šestinštiridesetimi leti. Ko je pričela delati v našem podjetju, je bila stara petnajst let. Opravljala je dela vseh vrst, od nošenja plank z izdelki do peči, do polnjenja in razkladanja biskvitnih izdelkov. Pomagala je tudi pri gradnji madžarke, kjer so delali udarniške ure in pri čemer je marsikdo tudi izgubil zdravje, kajti takrat so bili časi, ko je bilo treba napraviti čimveč, ne glede na počutje in zdravje. Dolga leta je delala v loščilnici, glazirala in polnila je izdelke, dokler se je ni polastila bolezen. Zato je bila predstavljena v livarno, vendar bolezen ni odnehala, bila je močnejša od nje. Fanika se je morala invalidsko upokojiti. Fani, ne daj se, vzdrži, četudi cele noči ne moreš spati!

Pojdi na sprehod in se spomni nas, ki smo še v tovarni in mislimo na tebe. Obišči nas!

ANA KURKO

Ančka je leta 1961 prišla iz Medžimurja v Liboje. Kuhala je za delavce Remonta, ki so prav tedaj gradili stanovanja na Mirošanu. Ko je bila tam štiri mesece, sta se srečali s sekretarko KIL Zorko, ki ji je uredila, da je prišla delat v našo tovarno. V loščilnici je deset let delala pri sortiranju biskvitnih izdelkov. Streha nad pečmi je bila slaba, zato so si morale odpraševalke pozimi greti kapice, da so jih imele pri nogah, sicer bi sem jih zanohtalo. Pozneje so dobile kaloriferje, ko pa je bila zgrajena nova streha in nova loščilnica, jih ni več zeblo.

Ančka je najraje brisala in polnila loščene izdelke, kar je počenjala več kot petnajst let. Letos se je starostno upokojila, živi pa sredi mirosanskih nasadov in uživa v cvečenju ter zorenju jabolk.

BETKA GORŠEK

Vprašanje:

Kdaj si pričela delati pri nas?

Odgovor:

V keramični sem se zaposlila leta 1941 v slikarni, potem pa v skladišču gotovih izdelkov, kjer sem delala 16 let.

- In potem?
- Zaradi otrok, ki niso imeli varstva, sem bila doma deset let.
- Po desetih letih si se zopet zaposlila. Zakaj si se vrnila v keramično?
- Delo v skladišču mi je bilo že prej všeč, poznala sem ljudi, zato sem prišla nazaj in delala kot komisionar v skladišču.
- Kakšno je bilo pakiranje in prevoz izdelkov nekoč?
- Izdelke smo imeli zložene vsepovsod

po tovarni in tudi po kozolcih v Libojah in Kasazah. Med vojno in tudi potem smo jih nalagali na vozove, vmes pa je bilo seno, da se izdelki niso pokodovali. Naložene vozove so s konjsko vprego prevažali na postajo v Petrovče, kjer smo izdelke prelagali na vagona. Največ smo delali v beli glazuri, dekorje pa si lahko naštel na prste obeh rok.

- Ali si tudi ti pomagala pri gradnji peči?
- Vsi, ki smo bili takrat zaposleni, smo udarniško delali pri izgradnji madžarke. Prelagali smo opeko, vozili samokolnice in opravljali vsa pomožna dela.
- Zadnja leta si bila šef skladišča. Včasih je bilo skladišče popolnoma zatrpáno, spet drugič pa prazno, kot da bi sploh nič ne proizvajali. Kako si se počutila v obeh primerih?
- Če se je roba nabirala, je pomenilo, da je prodaja slaba. Tedaj smo bili vsi živčni. Ko pa se je skladišče praznilo, smo bili zopet živčni, tokrat od dela, saj smo morali dnevno naložiti tudi po več tovornjakov. Obenem pa sem bila vesela, saj sem vedela, da je od prodaje odvisna tudi naša plača.
- Po skladišču je venomer odmeval tvoj gromki glas, včasih smo te slišali celo na dvorišče. Če je bila v skladišču tišina, smo že mislili, da je kaj narobe s teboj!?
- Takšna sem, da povem vsakomur odkrito, kaj si mislim, v skladišču pa so se zvrstili tudi takšni ljudje, da jim je bilo treba kakšno stvar večkrat glasno povedati. Toda vsi smo ljudje, vsi grešimo, zato je po prepiru potrebna sprava in nikomur ni treba napraviti nič slabega, če mu dobrega ne moreš. Vedno sem si želela živeti v prijateljstvu z vsakim, kajti življenje je prekratko za večne prepire.

ZORA GERIČ

Zora je bila doma iz Vinice pri Varaždinu in 1956. leta je kot obiralka hmelja ostala v Savinjski dolini. Za Homom je bila dve leti na kmetiji za gospodinjsko pomočnico, potem pa je dobila delo v naši tovarni. Štiri leta je bila v tako imenovani "ŠANC PARTIJI", ta skupina je uporabljala kramp in lopato. Razkladali so glino in premog, odmetavali sneg in opravljali vsa ostala zunanja dela.

V šamotnem oddelku je nosila šamotne

kapice, občasno pa je delala tudi na operkarni na Ložnici, kjer so v sezoni rabili več delavcev, ona pa je stanovala v Žalcu, ki je najbližje Ložnici. V strugarni je delala eno leto, več let je bila v loščilnici, kjer je polnila krožnike v štirioglate samotne kapice. Iz loščilnice je odšla v razvrščevalnico, kjer je v zadnjih dvajset let razvrščala raznovrstne izdelke, najraje pa je delala pri drobižu in z Micijem sta bili nerazdružljivi sodelavki. Morda bi še ostala kakšno leto v tovarni, vendar se je že letos odločila, da bo šla med upokojence.

Letošnja priznanja in odlikovaja OOS

Občinski sindikalni svet Žalec vsako leto podeljuje ob Dnevu samoupravljalca plakete najzaslužnejšim družbenopolitičnim aktivistom.

Prav tako podeljuje za nesebično delo v sindikatu srebrni znak ZSS in najprizadev-

nejšemu proizvodnemu delavcu plaketo dela.

Na podlagi številnih predlogov IO OOS KIL se je komisija za priznanja in odlikovanja odločila, da prejmejo:

SREBRNI ZNAK ZSS – Marija NARBINGER. Tov. Narbergerjeva je bila vseskozi aktivna samoupravljalca, saj je in še opravlja vrsto pomembnih funkcij. Za svoje prizadevno delo je že prejela plaketo samoupravljalca in zlato plaketo KIL.

PLAKETO SAMOUPRAVLJALCA – tov. Milica MUZLOVIČ za nesebično delo v komisijah. Svoje funkcije je vedno vestno opravljala, za kar je že prejela zlato plaketo KIL.

PRIZNANJE ZA DELO si je s svojim vestnim in marljivim delom na delovnem mestu prislužila tov. Zinka KORELC. Skozi dolga leta težaškega in odgovornega dela v nekoč nemogočih pogojih si je pridobila delovne sposobnosti in izkušnje, ki jih je s pridom prenašala na mlajše rodove.

Vsem dobitnikom plaket v imenu IO OOS KIL iskrene čestitke, predvsem pa še veliko delovnih uspehov in dobrega počutja med svojimi sodelavci.

Marinka Baloh

Razlog za to je pomanjkanje finančnih sredstev sindikata ter s tem povezano varčevanje.

Izbrali smo le ekipo strelcev in kegljačev, pri katerih smo pričakovali solidne rezultate, s tem pa tudi opravičilo za udeležbo na srečanju.

REZULTATI:

Strelci smo ekipno osvojili tretje mesto s skupno 839 krogi. Za našimi večnimi tekmeči iz Kikinde smo zaostali za šest krogov.

Pri posamezniki je zmagal Srečko Dudarič s 180 krogi, tretji pa je bil Bernard Martinič z dvema krogoma manj.

Kegljači so bili ekipno četrti. Med posamezniki je bil Karel Štefančič – Fani osmi.

In splošni vtis? Na pot smo odhajali precej skeptični, saj politično ozračje, kot je splošno znano, ni kdo ve kako ugodno. Prepričali smo se lahko, da naši dvomi niso bili upravičeni. Odnosi so bili prav takšni kot vedno doslej. Prav dobro smo se počutili med predstavniki drugih okolij. Lahko rečemo, da si takšnih srečanj tudi vnaprej še želimo, seveda, v kolikor bo to v naših finančnih močeh.

K. K.

Srečanje delavcev keramikov Jugoslavije

Športniki naše delovne organizacije smo se, kot že vsako leto doslej, udeležili srečanja delavcev keramikov Jugoslavije, ki je bilo organizirano v vojvodinskem mestu Kanjiži.

Srečanje temelji predvsem na preizkušnjah v športu. Organizirana pa so tudi strokovna predavanja v obliki okrogle mize na različne teme.

Letošnje srečanje je bilo že osemnajsto po vrsti, mi pa smo se udeležili do sedaj sedemnajst teh prireditev. Letos je bila naša ekipa številčno najskromnejša med vsemi udeleženci. Na pot nas je odšlo le dvanajst.

Sindikalne športne igre in rezultati

Poletje se preveša v jesen, zato je že čas, da končamo z dopustniškim lenarjenjem in se spet posvetimo športu in rekreaciji. Zdrav duh boste lahko vzdrževali in ohranjali v zdravem telesu ob torkih v telovadnici OŠ Petrovče, ki bo dve uri (od 18. do 20.) na razplago samo vam. Povabilo velja vsem zaposlenim naše DO. Od zadnjega javljanja v Keramiku je na športnem področju vladalo rahlo zatišje, zaradi časa dopustov. Aktivni so bili kegljači, ki so nastopili v trinajstem in štirinajstem kolu III. lige in v začasni končni razvrstitvi z 18 točkami zasedli 3. mesto za METKO in KLIMO iz Celja. Imeli pa so tudi prijateljsko srečanje s kegljači "ELEKTROELEMENTA" iz Izlake in se proslavili z zmago.

Omembe vreden športni dogodek, ki so ga udeležili tudi naši fantje, je bilo v juniju organizirano XVIII. srečanje keramikov Jugoslavije v Kanjiži. Dvanajstčlanska ekipa KIL je sodelovala v streljanju in kegljanju.

V streljanju so ekipno zasedli 3. mesto (zbranih 839 točk), med posamezniki pa je Srečko Dudarič zasedel odlično prvo me-

sto (180 točk), medtem ko je bil Bernard Martinovič tretji s 178 točkami. Fantom iskreno čestitam!

Končni rezultat kegljanja za našo ekipo je bilo 4. mesto, Karel Štefančič pa je osvojil 8. mesto posamezno. Dvanajstera je ekipno pristala na predzadnjem mestu (kljub dobrim rezultatom), ker je tekmovala le v dveh športnih panogah od možnih 13., kajti letošnje geslo iger je bilo sodelovanje in rezultat. Večja udeležba na teh igrah bi pripomogla k boljšemu rezultatu, zato naj bo moto za naslednje igre prihodnje leto.

Poletje je čas izletov v planine, zato je tudi naša planinska ekipa vzela pot pod noge in jo mahnila v gore. Bolj natančno povedano smo v juniju organizirali izlet na Kriško goro nad Trzičem, ki je minil v lepem vremenu in prijetnem vzdušju. Sicer pa se planinci udeležujejo izletov in srečanj v matičnem planinskem društvu Zabuškova.

Prav veliko se na športnem področju ni zgodilo, popolnega zatišja pa tudi ni bilo, tako da čisto nezadovoljna ne morem biti, želim pa apelirati na vse tiste, ki še niso aktivni, da ne bodo iz poletnega lenarjenja padli v zimsko spanje.

Možnost rekreacije obstaja – VABLJE-NI!

Športni Z D R A V O !

referent za šport in rekreacijo
Danijela Furlan

Červar

vorjeni apartma), vendar so bili kljub temu zadovoljni. Hišica je bila zelo prijetna in kar je najvažnejše, ves prostor je bil samo "njihov". Okolica je bila urejena in prijetna, saj je bila zunaj terasa in vinska trta, kar je dajalo hišici poseben čar.

Sami prostori so bili urejeni in funkcionalni. Na razpolago so imeli: kuhinjo, jedilnico, dnevni prostor, spalnico, kopalnico, kratka komfort kakor doma. Ker so fantje v Červarju letovali že lansko leto, so povedali, da je Červar dograjen in zelo lepo vzdrževan.

Za fante pa je bilo bolj pomembno to, da je bilo morje čisto, vreme lepo in da tudi cene niso bile pretirane.

Kar se zabave tiče, so tudi imeli lepe priložnosti, vsak od njih si je našel delček sreče zase. Tudi "osvajali so", vendar o svojih "podvigih" niso govorili. Sogovornika sta mi v en glas povedala, da ni nobene dvoma o tem, da bosta ponovno letovala v istem kraju.

COKAN NADA – prikolica v UMAGU

Prijavila se je za letovanje v prikolici v Umagu, kamor je potovala z lastnim prevozom. Posebnih zapletljajev na poti ni bilo.

Ko je z družino prispela v Umag, je najprej opravila prijavo na recepciji, nato pa je poiskala prostor, kjer stoji naša prikolica, imenovana HOM.

Glede lokacije, kjer stoji prikolica Nada ni imela pripomb. Pripombe so bile samo glede sanitarij, ker so bile oddaljene od prikolice. Kar se tiče prikolice je povedala, da je le-ta že precej poškodovana (npr. okno se ne zapira, zadruga na baldahinu je v okvari), in pripomnila, da bi vsi, ki letujejo v naših kapacitetah, morali lepše ravnati z inventarjem, saj je ta last nas vseh, in ni samo za enkratno uporabo. Dobro pa je, da imajo naši delavci možnost plačila na obroke, tako je možnost dana vsem. Glede cen pa je rekla, da v primerjavi s tem, če preživiš dopust doma, niso bile pretirane.

Zabave je tudi bilo dovolj, najbolj pa je prav gotovo zabaven vlakec, ki vozi v mesto. Največje doživetje zanj je bilo, ko se

je hčerka naučila plavati in je zelo uživala v morju.

VIDEC MARIJA – CRES (stanovanje)

Na otoku je letovala že tretjič. Posebnih zapletljajev s potovanjem na trajektu niso imeli še nobeno sezono.

Otok Cres je lepo urejen in je že veliko počitniških objektov. Okolica je tu in tam bolj kamnita, vendar je tudi precej zelenja. Naša stanovanja imajo pogled na morje in so lokacijsko na lepem prostoru. Hišice so lepe in prijetne, tudi zelo lepo in okusno opremljene. Posode v kuhinji je dovolj, kratka, počutiš se kot doma. Oprema v hišicah je lepa in nova, zato bi se vsi morali potruditi, da bi jo lahko čim dalj uporabljali. Z otoka je prinesla prijetne vtise.

Najbolj pa se ji je vtisnil v spomin dogodek, ki ga ne bo nikoli pozabila. Njen mož, ki je ljubitelj potapljanja in ribolova, je doživel nesrečo, in sicer ga je piknila riba škarpin, ki je zelo strupena. Moral je poiskati zdravniško pomoč.

Drugače pa je Marija z družino dopust prijetno preživela in si pridobila novih moči za nadaljnje delo. Kljub neprijetnemu pripetljaju z ribo, niso obupali nad dopustom in so prepričani, da bodo še letovali preko naše DO.

KROFLIČ MARJANA – STINICA

V Stinici je letovala že drugič in pravi, da bi se ponovno vrnila v isti kraj. Potovanje samo je srečno potekalo in tja sta z možem dopotovala že ob 10.00 uri. Najprej sta si oddahnili od naporene poti, vendar sta bila popoldan že na plaži. Stinica je novo turistično naselje, kjer je zgrajenih že precej objektov.

Okolica je sicer bolj kamnita, vendar tudi tam uspeva zelenje, prilagojeno okolju. Voda je čista, topla, največju užitek zanj pa je bilo to, da se je pražila na soncu in lenarila, ter si tako pridobila novih moči za nadaljnje delo.

Naše stanovanje je lepo in funkcionalno urejeno, vendar bi se vsi morali zavedati, da ni zgrajeno samo za enega in samo za enkratno uporabo.

Kar se tiče cen, mi je povedala, da so bile skoraj enake kot doma, vendar je pripomnila, da je bila trgovina prvi dan zelo slabo založena, da pa se je stanje potem izboljšalo. V trgovini si lahko kupil vse, kar si potreboval.

Zabave je bilo dovolj, samo poiskati si jo moral. Bili so tudi organizirani izleti na Goli otok, vendar se jih ni nikoli udeležila. Raje je počivala in uživala v morju, le sprehodom se ni odrekla.

Zaupala mi je, da je bilo tako lepo kakor na "medenih tednih", in če bo možnost, bo ponovno letovala preko naše DO.

Vtisi in doživetja delavcev, ki so letovali preko naše DO

Poletje je minilo, toda spomini na lepe počitniške dni, na doživetja in oddih so ostali.

Izbrala sem nekaj ključnih sogovornikov, ki so letovali preko naše DO, in jih vprašala o vtisih, ki so jih prinesli s seboj z letovanja.

Sogovorniki so bili:

MUHEDINOVIČ Iztok in KRIŽNIK Edi – Červar

Na pot so se odpravili 20. 7. 1989 ob 20.00 uri zvečer. Za potovanje do cilja so si izbrali daljšo pot, da je dopust še bolj privlačen.

Najprej so jo "ubrali" proti Puli, nato v Poreč in nazadnje v Červar. Vmes so imeli tudi krajše postanke, sicer pa jim je potovanje potekalo srečno, brez zapletljajev.

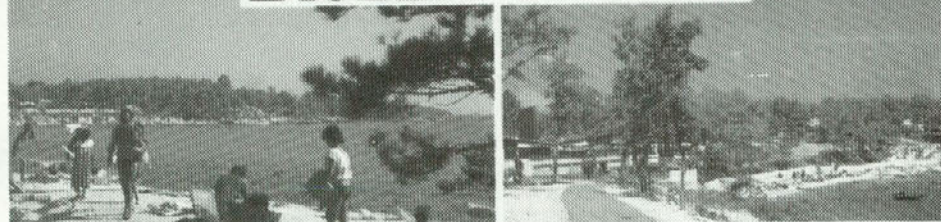
Ko so prispeli v Červar, so najprej opravili obvezne formalnosti pri recepciji, nato so jim dodelili prijetno hišico (ne dogo-

Stinica

BIJELA UVALA

KOTAR ŠTEFKA – BIJELA UVALA (kamp pri Poreču)

V naših počitniških kapacitetah je letovala prvič. Ker ni imela lastnega prevoza, se je odločila za prevoz s sodelavko.

Tako so potovali, en del družine z javnim prevoznim sredstvom, ona pa z najmlajšim otrokom skupaj s sodelavko.

Samo potovanje ni bilo prijetno, je pa zato ostali del dopusta potekalo običajno.

Kamp je bil zelo čist, kar je treba pohvaliti, tudi prikolica je bila lepo urejena, čeprav misli, da bi bila plastična posoda primernejša kot naša keramika, ki se hitro okruši.

Imela je pripombo, ker se zadrge na baldahinu slabo zapirajo. V kampu je bilo tudi zelo lepo urejeno igrišče, kjer so si otroci poiskali zabavo in razvedrilo.

Kar se tiče cen je rekla, da je s seboj imela veliko svojega, zato razen kruha, ni veliko kupovala.

Čeprav je prikolica lepo urejena, bi se drugič raje odločila za stanovanje, kjer je večji komfort. Najbolj pa pozdravlja plačevanje po obrokih in pravi, da je to zelo velika ugodnost.

VIDNJEVIĆ RADOJKA IN DUŠANKA – PULA–VERUDELA

Dekleti sta letovali v Puli–Verudeli, v hotelu bungalovskega tipa. Potovali sta z vlakom direktno do Pule.

Mesto Pula je izredno zanimivo, zaradi znamenite Arene.

Opaziti pa je bilo, da vse manj naših ljudi letuje na morju, saj je bilo več tujih turistov.

Zabave sta imela dovolj, saj je bilo možno izbirati, kako boš preživel večer, ali ob "starogradski muziki" ali v discu.

Izreden vtis nanju je napravila folklorna skupina naših zdomcev iz Avstralije, ki je odplesala vrsto raznih plesov, in priznali sta, da sta zelo uživali.

Poleg tega jima je tudi hrana zelo ustrezala, ker je bila dobra in okusna. Cene so bile zmerne, glede na splošno gospodarsko stanje. Pivo, recimo, je stalo od 14.000 do 25.000 din. Na tem dopustu sta se temeljito odpočili in uživali. Morje je bilo zelo čisto, saj je bilo zaščiteno z mrežo proti nesnagi. Če bosta drugo leto tudi imeli priložnost, se bosta odločili za letovanje še v kakšnem drugem kraju.

ZUPANC MARIJA – ROGLA (apartma)

Odločila se je za letovanje na Rogli, kjer se nahaja naš apartma. Ob prihodu je doživela prijazen sprejem v recepciji hotela Planja, kar ji je bilo zelo všeč. Ko je opravila vse formalnosti pri recepciji, je poiskala apartma. Najprej se je razbremenila prtljage in si ogledala stanovanje. Imela je samo eno pripombo in sicer, da bi stanovanje lahko bilo večje, sicer pa je zelo lepo in okusno opremljeno.

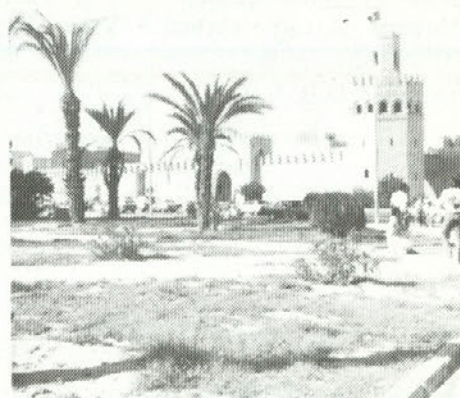
Vse potrebne stvari je nabavljala v trgovini pri hotelu Planja, glede cen ni imela posebnih pripomb.

Okolje je zelo lepo, zrak je čist, vse pa pripomore, da si nabereš novih moči za nadaljnje delo.

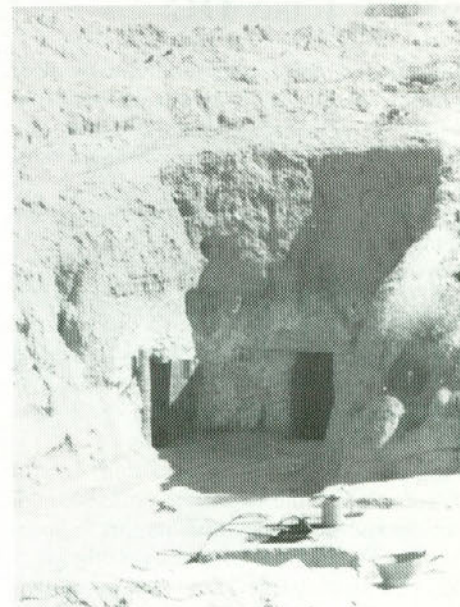
KOSTEVC ROMANA – POTOVANJE V TUNIZIJO

Preko turistične agencije je bilo organizirano potovanje v Tunizijo, in ker je bila možnost plačila na obroke, pa tudi zato, ker rada potuje, se je Romana odločila, da se tega potovanja udeleži.

Potovali so z Brnika z letalom redne linije

Monastir – Medina

Matmata – berbersko domovanje

na progi Beograd – Ljubljana – Tunis. Ponoči so prispeli na cilj, najprej so se razporedili v rezerviranem hotelu, kjer so tudi prenočili.

Zjutraj jih je prebudila budnica, in sicer Musliman, ki je pel molitve na stolpu.

Organizirano so si ogledali mesto Tunis in rimske izkopenine v bližini.

Vsak dan so se potem z avtobusi vozili v drug kraj in tako prepotovali velik del Tunizije. V 8 dneh si je ogledala veliko stvari, med drugim tudi znamenito puščavo, bivališča domačinov (zemljanke), razne oaze in druge znamenitosti. Na svoji poti domačinov skoraj ni srečevala, razen turistov in trgovcev.

Že sama pokrajina je zelo raznolika od naše, zelenja skoraj ni razen v oazah, je samo puščava (pesek).

Najrazburljivši vtis je nanjo napravil izlet v puščavo na kamelah, ki se ga je seveda udeležila.

Spoznala je del življenja ljudi v puščavah in njihove možnosti za življenje. O ljudeh je rekla, da bolj lenobni, saj zjutraj sedijo pred svojimi trgovinami, dremajo ali kadijo in lenobno opazujejo turiste.

Domačini so bolj nomadsko ljudstvo, ukvarjajo se z živinorejo (ovčerejo in kozjerejo) in se selijo, ko zmanjka hrane za živino. Tržnice v mestu so bogato založene in na njih je možno kupiti vse, kar si poželiš, od zelenjave do obleke, nakita...

Skratka, vse ji je bilo zelo zanimivo, saj je prvič bila v tej deželi, vendar je pripomnila, da se na isti kraj ne bi več vrnila, raje se bo odločila za kakšno drugo deželo.

FURLAN DANIJELA – POTOVANJE V LONDON

Potovanje v London je bila zanjo največja, toda med študijem neuresničljiva želja, pa tudi finančno nedosegljiva.

Zdaj je to svojo željo končno uspela uresničiti.

Prijavila se je na agencijo in, ker je bila možnost plačila na obroke, se je tega potovanja udeležila.

Potovali so z letalom Adria Airways.

Na letalu je bilo "super"! Malce so jo obhajali čudni občutki, ker je potovala v nevihti, vendar je zaradi tega navdušenje ni zapustilo.

Ko so prispeli v London, so se najprej razporedili v rezerviranem hotelu. Najbolj jo je presenetilo to, da so jo hotelski delavci sprejeli v našem jeziku, da so bili zelo ustrezljivi in prijazni.

Izvedela je, da v Londonu že tri tedne ni deževalo in da je dež "tako rekoč pripotoval z njimi", saj je že naslednji dan začelo deževati in je potem deževalo vse dni, kar jih je preživela v tem mestu.

Kljub temu pa ji je znamenite londonske megle ni uspelo videti. Med svojim 4-dnevnim bivanjem v Londonu si je marsikaj ogledala, vendar pa je bilo vse prema-

lo časa, da bi si lahko ogledala vse znamenitosti.

Ogledala si je znamenitosti Hyde Parka (na razpolago so leseni ležalniki, da si utrujeni popotniki lahko odpočijejo) urejene vrtičke, skratka park, ki mu ni videti konca.

Ko je hotela potovati z vlakom, je izvedela, da je napovedana stavka železničarjev, zato vlaki niso vozili, vsi ljudje pa so hiteli na avtobus, da je bila popolna zmeda. Velik del mesta Londona je prepeščila in opazila marsikaj zanimivega.

Najlepši vtis pa je prinesla s potovanja na izlet v Greenwich. Vožnja je trajala eno uro. Takrat je bil deževen dan. Tu je znameniti nulti poldnevnik, tu je observatorij, kjer se meri geografska dolžina in čas. Primer: njihov čas je enako naš čas in ena ura.

Ogledala si je tudi Wimbeldone, takrat, ko je bil teniški turnir. Na tem mestu je okrog 50 teniških igrišč, in množice ljudi čakajo, da si kupijo vstopnice za ogled.

Najbolj jo je motilo to, da je za vstop v kakšen muzej čakala zelo dolgo. Ogledala si je muzej voščenenih lutk Madame Tussaud. Tam so bile nekatere lutke še iz njenih časov okrog leta 1850.

Oče te Madame je bil krvnik, ki je obsojencem sekal glave. Ona je še zelo mlada pobirala glave in jih vtikala v vosek, to ji je sčasoma postala posebna strast. Zaradi njenega prevelikega navdušenja nad takim početjem so jo Francozi izgnali in pribražala je v Anglijo. Tu pa je s svojim delom nadaljevala.

Še danes so ostale nekatere voščene lutke, lepo vzdrževane iz njenega obdobja. Danijela si je med svojim bivanjem v Londonu ogledala tudi kraljevski двореc in cerkev, kjer vse obrede opravljajo izključno člani kraljevske družine.

Zanimiva je bila tudi straža vojakov pri Westminsterški palači, saj je bila oblečena v značilne uniforme kraljeve garde.

Med obiskom v živalski vrt je bila kar malce razočarana, ker so se vse živali poskrile, zaradi slabega vremena, v svoja, naravnim podobna bivališča.

Ogledala si je tudi Tower of London. Kompleks zidov in prostorov, kjer je znameniti in zloglasni Henrik VIII. zapiral in mučil svoje žene, nato pa jih usmrtil.

Najbolj pa je bila razočarana nad izložbami, saj ni bila niti ena tako urejena, da bi v trenutku pritegnila.

Povedala je, da bi potovanje v London še ponovila, ker je bilo 4 dni premalo časa, da bi lahko "odkrila" še druge značilnosti Londona.

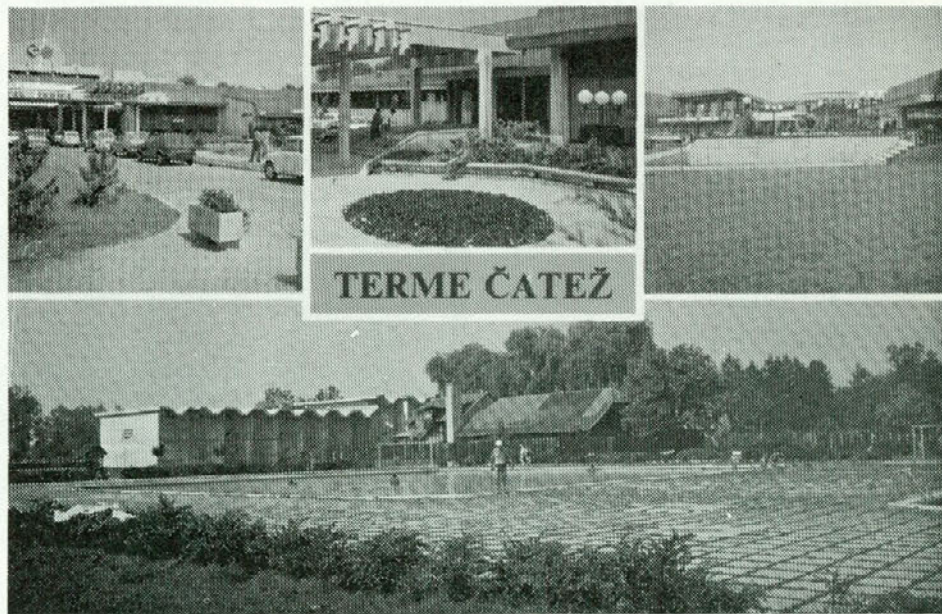
KALŠEK SILVA – TERME ČATEŽ

V termah je letovala z družino. Že prejšnje leto je bila tam in je zelo navdušena nad našimi hišicami. Okolica hiš je zelo lepa in urejena. Veliko je novega. Na novo je urejeno in dograjeno teniško igrišče. Pripomnila pa je, da so telefonske zveze zelo slabe in ne prideš na vrsto, kadar bi želel.

Naše hišice so zelo lepe in so postavljene v prijetno okolje, vendar bi jih tisti, ki jih uporabljajo, lahko bolj čuvali in ohrajali. Glede cen je povedala, da je v hotelu sicer bilo bolj drago, da pa v trgovini ni bilo nič drugače kakor npr. doma. Kar se tiče zabave, jo je bilo povsod dovolj, samo poiskati si jo moral. Najbolj se ji je vtisnil v spomin ustanjitev piknik, pa tudi vožnja s splavom v neko gostilno na nasprotni strani reke, kjer so postregli po "domače". Sicer pa si zabavo vsakdo najde po svoje. Glavni namen dopusta pa ni zabava, ampak počitek, da si človek pridobi novih moči za nadaljevanje dela.

ZAKLJUČEK:

Naključno izbrani sogorovniki so mi povedali marsikaj zanimivega. Vsega nisem

TERME ČATEŽ

mogla zapisati, vendar sem se trudila, da bi bralcem povedala, da je vendarle lepo potovati, letovati na morju in se pošteno oddahniti, še posebej, če je možnost plačevanja na obroke in če preživimo dopust organizirano, vsak po svojih zmožnostih in željah.

Upam, da sem s svojim prispevkom prinesla vsaj malo vzdušja, kakršnega so vsak po svoje doživljali naši ljudje.

Vanja Mavrek

Večer s tamburico – Liboje 1989

V počastitev dneva mladosti je tamburaška sekcija DPD Svobode Liboje dne 27. 5. 1989 pripravila že 9. tradicionalno srečanje tamburaških orkestrrov pod naslovom VEČER S TAMBURICO.

Nastopilo je osem tamburaških skupin, in sicer iz: Krapine, Celja, Ptuja, Gorišnice, starejša in mlajša skupina iz Rateč pri Škofji Loki, Polzele in Liboj.

To je prijateljsko netekmovalno srečanje, ki postaja iz leta v leto kvalitetnejše. Škoda le, da tako malo zanimanja za to vrstno glasbo. Vendar pa je bilo maloštevilno občinstvo navdušeno nad odličnim izvajanjem nekaterih skupin in je nastopajoče nagradilo z bučnimi aplavzi.

Prav zaradi prijetnega vzdušja in dobre organizacije se tamburaši v Liboje vedno radi vračajo.

Kljub težavam, ki pestijo kulturna društva in njihove sekcije, smo libojski tamburaši optimisti. Prepričani smo, da bomo z vztrajnostjo vseh nas uspeli v letu 1990 pripraviti 10. jubilejno revijo VEČER S TAMBURICO. VABLJENI!

Ob tej priliki bi se v imenu tamburaške sekcije Liboje zahvalila Keramični ind. Liboje, Sajdarstvu Mirošan, ZKO Žalec in vsem delavcem KIL za vsestransko pomoč, brez katere takšnih ali podobnih prireditvev ne bi mogli realizirati.

Marinka Baloh

6000 M VISOKO, 520 KM DALEČ IN DRŽAVNI PRVAK

8. 4. 1989. Z Leonom stojiva na ploščadi pred hangarjem v Levcu in skupaj z ostalimi, ki so ta dan prišli na letališče opazujeva vreme. Sicer jasno nebo je pokrito s posameznimi oblaki, ki hitijo proti sever-

ovzhodu. Ugotovimo, da danes ne bo kaj posebno dobrega, vendar kljub temu pripravimo vsak svoje jadralno letalo. Vlečno letalo nas po vrsti drugega za drugim povleče na obronke Kunigunde nad Pirešico. Tam najdemo v pobočnem vzgorniku pogoje, da ostanemo v zraku. Na Kuni-gundi se popneva nad 800 m in se začneva pomikati proti vetru. Nekje nad kamnolomom v Pirešici najdeva konstantno dviganje 1 m/s, ki se nadaljuje v višini 2700 m. Veter na tej višini piha že preko 50 km/h in občutek vara kot, da stoji letalo na mestu. Nadaljujeva prodor v veter. S hitrostjo 130 km/h se pomikava v smeri Gore Oljke, Letuša in Golt. Tu najdeva konstantno dviganje 1,5 m/s. Na višini 3500 m se prestaviva še bolj proti grebenu Golt, ki pa so sedaj že daleč pod nama. Leon leti v svojem "Cirrusu" le kakšnih 1000 m od mene. Višina 4500 m, temperatura – 5°C. Začne me zebsti. Nisem pričakoval te višine. Višina 5000 m. Velika potniška letala opazujeva iz neposredne bližine, saj preletajo le nekaj kilometrov mimo naju. Temperatura – 10°C. Opazim, da mi začne pešati akumulator. Zveza z zemljo je vse slabša. Dobro dviganje se nadaljuje. V naslednjih 10 minutah doseževa višino 6000 m. Temperatura – 18°C. Na stenah kabine ledene rože.

Na Kriški gori

Po dolgem času smo se člani naše sekcije planincev le odločili in zopet pripravili en lep in uspešen izlet. Pobuda zanj je prišla iz komerciale, ko je bilo med rednim delom tam zaposlenih nekaj časa, ki so ga izrabili za iskanje ustreznih variant, ki bi prišle v poštev za našo dejavnost. Izbrana je bila Kriška gora. To je greben,

Manem si otrple roke in že težko diham. S podobnimi težavami se ukvarja Leon. Zato zapustiva področje dviganja in čez 30 minut pristaneva v Levcu, kjer je sončno in 20°C.

8. 5. 1989. Napovedan je čudovit dan za jadralce. Prodor hladnega zraka s severa in področje visokega zračnega pritiska. Startam na 520 km dolg prelet na relaciji Celje – Podkoren – Maribor – Kranjska gora – Celje, ki ga v 7 urah tudi obletim. Osvojim značko: zlati C z diamantom in v klubu je to že 6 takšen prelet v tej sezoni. Po doseženih rezultatih smo že v mesecu maju kot klub na prvem mestu. Konec maja pa Celjani zasedemo na Republiškem prvenstvu v M. Soboti še vsak 5 prvih mest.

Popoln uspeh Aerokluba Celje pa dopolni Leon Bauer, ki še samo dopolni svoje zmage na motornih rallyih iz prejšnjih sezon:

– zmaga na Republiškem rallyu

– zmaga na JAR rallyu

Na tekmovanju v preizkusnem letenju zasede 3 x prvo mesto in v sezoni 1989 zasede absolutno I. mesto v državi.

Zapisal:

Janez Habjan

njim odrinili proti Golniku, ki je bil za ta dan naš končni avtobusni cilj.

V lepo in sončno jutro se je zvrstila kolona šestinšestdesetih pohodnikov. Po z roso prekriti travi in s kot biseri lesketajočimi rosnimi kapljicami smo počasi, a zanesljivo zastavili korak in spešili navzgor, cilju naproti. Le-ta se je v ogromnem loku bočil nad nami in s svojimi bujnimi in s soncem obsijanimi gozdovi izzivalno vabil. Že po desetih minutah hoje se je naša kolona precej raztegnila in že se je vedelo, kdo bo ta dan prvi in kdo zadnji na cilju. Naša brhka Daniela jo je že mahala z vodnikovim dovoljenjem daleč spredaj, zadaj pa je hodil Roman s planinsko zelenimi udeleženci in Dragom s polnim nahrbtnikom dragocenega "komflajža", za katerega je poleg njega vedel seveda še Roman, ki je vse skupaj skrbno čuval. Strmina je postala že kar nekaj sitna, ko

smo prirajžali do vasice Gozd, nad katero je bil kratek, a izdaten počitek, obogaten z izdatno malico iz polnih nahrbtnikov in pijačo ravno od tam.

Naprej je potem šlo veliko laže. Smeh in glasovi so se slišali že po vsem gozdu navzgor. Ni bilo težko uganiti veselega razpoloženja naših vrlih članov, ko so korakali navkreber.

Ob poti navzgor so bile ves čas nameščene klopce z vabečimi napisi, kot na primer: Je vroče? Ali pa: Le dol se usedi, kaj bi stal! In v tem smislu naprej. Seveda smo tisti zadnji posedeli na vsaki klopi, zato pa smo bili potem zadnji. Tisti prvi pa tako niso klopi ne potrebovali in ne videli.

Dom na Kriški gori smo zadnji v koloni dosegli nekako po treh in pol urah, čeprav sta za našo pot predvideni le dve uri hoda. Prav korajžna sta bila naša najmlajša Mojca in Peter, ki sta s svojimi sedmimi leti do-

minirala med nami. Tudi petinšestdesetletni Krošlov ata je prav korenjaško premagal vse strmine in bil še pred zadnjimi na vrhu.

Posedanje pred kočjo, na toplem sončku, in opazovanje res lepega razgleda po širni Sloveniji nas je povsem prevzelo in le malokdo je bil vesel poziva za pohod v dolino.

Ta spust ni bil kdove kako prijeten in tudi lahak ne. Pot je bila strma in polna listja nad skritimi koreninami, na katerih je tako rado drselo kot le kaj. Vse skupaj smo nekako premagali in ob dogovorjeni uri odšli s prevozom iskat ustrezen prostor za tako težko pričakovani piknik v naravi. Prostorček smo brez težav našli in naš prijazen šofer nas je zapeljal čisto blizu, čez prav ozek mostiček.

Takrat je prevzel komando naš, kot se je pohvalil sam, rezervni vojaški kuhar Jože, ki je takoj mobiliziral ves nežni del naše odprave in dva pomočnika, tako začel prehranjevalni in družabni del našega popotovanja.

Akcija je nemoteno potekala vse do takrat, ko so se od nekod prikazale tri matrone poznih srednjih let, za katere se je izkazalo, da so lastnice tistega koščka Slovenije, kjer smo se utaborili.

A ni bilo prehudo. V akcijo so stopili naši amaterski diplomati in uredili stvar v obojestransko zadovoljstvo. Le dve ali tri skledice iz intendantskih potrebščin so zamenjale lastnike.

Piknik je minil v veselem razpoloženju, vse je bilo OK in lahko smo odrinili proti domu. Vožnja domov je minila brez vsakršnih zapletov. Le nekaj pevskih poskusov je bilo, a so tudi ti minili brez posledic za poslušalce in prav tako za nastopajoči pevski zborček.

Prijetno utrujeni in neizmerno zadovoljni smo prispeli domov. Kovali pa smo že načrte za drugo akcijo, ki naj bi bila jeseni na Kalu. Takrat pa ste vabljeni vsi.

K. K.

Po naporni poti se je prilegel počitek s piknikom

Umrli člani našega kolektiva

Franc Verdev

Franc Verdev je bil rojen v številni družini malega kmeta leta 1921 na Ponikvi pri Žalcu.

Zaposlil se je v opekarni na Ložnici, kjer je opravljal razna dela. Nazadnje je opravljal delo nočnega čuvaja, leta 1973 pa je bil zaradi bolezni invalidsko upokojen.

Jože Dobovišek

Jože Dobovišek se je rodil 15. 3. 1912. leta na Polulah. Že zelo mlad je moral poprijeti za delo, ki ga je potem spremljalo vse življenje.

Jože se je leta 1952 zaposlil v opekarni na Ložnici. Delal je v težkih, včasih kar nemogočih, razmerah v glinokopu. Po delu pa je pomagal pri okoliških kmetih, da je tako prispeval še dodaten kos kruha za svojo družino. Upokojen je bil leta 1969.

Franc Hirschberger

Dušan, tako je bil Franc poznan med sodelavci, je delal pri nas od leta 1952 pa vse do predčasnega odhoda v pokoj leta 1985. Delal je pri popravilu vagonetov za predorne peči. Rojen je bil 3. 12. 1929 v Petrovčah.

Zahvala

Ob izgubi mame SLADIČ Marije se zahvaljujem vsem sodelavcem za denarno pomoč, za darovano cvetje in kakršnokoli drugo pomoč, ki sem je bil deležen. Prav tako se zahvaljujem tudi gasilski enoti DO KIL za denarno pomoč.

SIRŠE Gregor

Zahvala

Ob izgubi dragega očeta, dedka, pradedka

Antona Dobrajca se delovni organizaciji in OOS KIL zahvaljujemo za darovano cvetje, denarno pomoč in godbo. Iskrena hvala!

hčerka Marija z družino in sin Tone

Hvala vsem!

Zahvaljujem se za denarno pomoč, ki sem jo prejela od sodelavk in sodelavcev Keramične industrije Liboje. Bila mi je v veliko pomoč pri stroških, ki so nastali zaradi bolezni sina.

Še enkrat se vsem skupaj lepo zahvaljujem!

Marija Marko

Pristanek

Pred dvajsetimi leti, ali natančno 21. julija 1969 sta ameriška astronavta pristala in tudi stopila na površje Lune. "Majhen korak za človeka in velik korak za človeštvo", so bile prve besede, ki jih je poslal astronaut Armstrong na Zemljo.

Posebno priložnostno izdajo tednika TT smo z zanimanjem prebirali, nejeverni pa so samo zmajevali z glavo in novici niso povsem verjeli. Mislili so si, to lahko trdi samo tisti, ki je za luno. Projekt "APOLLO", ki je omogočil pristanek na Luni, bi v Jugoslaviji mnogo lažje realizirali, če bi temeljil na projektu "OPOLO". Res je, videli bi dve Luni, vendar bi zato lahko pristali na tisti, ki je bližje Zemlji.

Dvajset let po pristanku, smo mi na temni strani Zemlje, ne Lune. Glavni problem – inflacijo – lahko prilagodimo izjavi prvega človeka na Luni. Inflacija je majhen problem za človeštvo, vendar velik za človeka v Jugoslaviji. Moč Lune je velika, zato je vedno več mesečnikov, ki ne vedo, kje in kako bodo pristali na koncu meseca.

Kljub temni strani Zemlje in Lune se na obzorju svetlika. Mar ne?

F. Matek

Orientacija

Pri pouku zemljepisa smo od učitelja in kasneje profesorja stalno poslušali, kako pomembno je poznati smeri neba, s tem pa tudi kje je severni in kje južni tečaj.

Naša mladostna zagnanost je pred tem poznala le tečaj na vratih WC na "štrbunk", ki je po pravilu vedno škripal. Preverjati, kdo je kriv za škripanje, malomarnost ali oblast in njena mast, si na poti v svetlo prihodnost sploh nismo upali. Uradni kompas nam je vedno kazal smer sever-jug ne glede na položaj zvezde severnice. O kakšnem "ajhanju" kompasa je bilo nevarno že samo pomisliti. Časi se spreminjajo, zato tudi tečaj ni več tisto, kar je bil. Sedaj nas ne zanima več toliko zemljepisni, ampak vedno bolj devizni tečaj.

Strnimo sedaj nekaj prej napisanega v sedaj veljavno pravilo. Če tečaj, devizni seveda, ni dovolj podmazan, se začne škripanje in sranje v tistih podjetjih, ki imajo kompas usmerjen proti zahodu in severozahodu.

Kaj hočemo, pa čeprav nam je všeč ali ne, zvezda stalnica dostojnega preživetja je pač bolj na zahodu kot smo mislili in hoteli vedeti. Tudi zvezde niso več tisto, kar so bile nekoč, ko je bilo morje mirno in nam je pihljaj uspavalni vetrček. Trenutno potrebujemo veter za splošno osvežitev z za večino spremeljivo orientacijo. Za to rabi mo pogum, znanje in nekaj sreče.

F. Matek

Cvetke iz tovarne

V strojni delavnici so proslavljali rojstni dan in bili seveda dobre volje. Lojzka je imela takrat pisarno v laboratoriju, vedela je za praznovanje in ko je pogledala skozi okno, je videla, da je direktor Franjo namenjen v delavnico.

Zavrtela je telefonsko številko delavnice in šele čez nekaj časa je nekdo dvignil slušalko.

"Fantje, skrijte pijačo, stari prihaja!" je posvarila.

"Sem že tukaj!" se je glasil odgovor.

Zima in sneg. V snegu stopinje, ki so vodile proti ograji. Žgalec je dve uri čakal na nepridiprava, ki se bo s pijačo vrnil v tovarno.

Vendar ga ni dočakal, ker je šel Zvone nazaj ritenski, stopinje so ostale samo v eni smeri, žgalca pa, ki je bil ves prezebel, so pričakali nasmejani delavci pri pečeh.

Drugi dan izmene na morju je Lojzka srečala Ivico jutraj na dvorišču.

"Kaj nisi šla na morje?" jo vpraša.

"O hudiča, čisto sem pozabila!" se je glasil odgovor.

Naslednji dan pa se je že kopala.

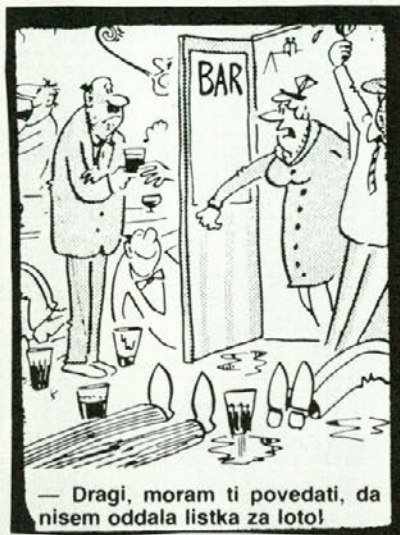
"Poglaziraj pol lončkov v rumeni, pol pa v plavi glazuri!" je dejal Janez Faniki.

In Fanika je zllila pol čebra plave v rumeno glazuro, lončki pa so bili vseeno lepi.

Letošnje hladno poletje je marsikoga iznenadilo, posebno vročina v drugi polovici avgusta. Tudi Stanko se je odpravil na morje. Bil je vroč dan, žejna je bila neznošna in ko se je ob enajstih ustavil v Stinici, ki je oddahnil od dolge poti. Šel je na recepcijo in dal napotnico receptorju, ki jo je dolgo bral in obračal ter se mu sumljivo smehljal. Končno mu je dejal, da je tu Stinica, nazaj do Červarja, kamor je bil namenjen, pa je še 200 kilometrov. Kaj je dejala na to žena, o tem zgodovina molči.

— Če ne boste pohiteli, se bo že spet kaj podražilo, dokler ne bom na vrsti jaz.

— Dragi, moram ti povedati, da nisem oddala listka za loto!

— Vstopil Boš videl, mama je bila v kozmetičnem salonu!

— Pa ja ne boš še trdil, da sinoči nisi pil?

— Ne, ne, dobro mi je, enkrat na mesec se pa lahko zares spočijem!

No, boste še trdili, da se iz te sobe ne vidi morje?

— Poklicala te bom kasneje, moj »es, te, a, er, i« prisluškuje!

Nič posebnega, mama je spet prisluškovala!

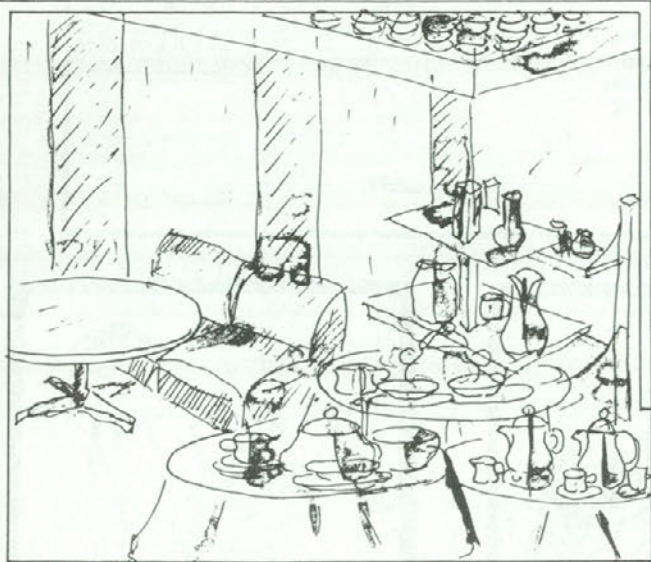

— Izgledaš bolj športno, če imaš teniški lopar v roki!

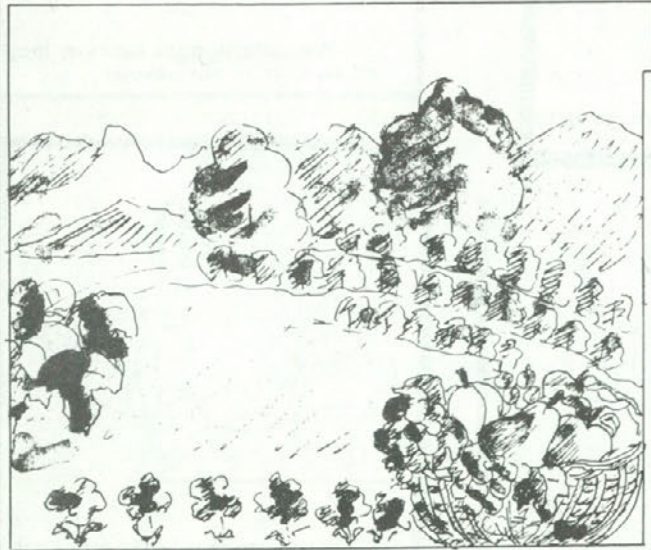
— Ne delaj neumnosti, če so spet ribe za kosilo!

NAGRADNA KRIŽANKA

RISALA: VIOLETA GOBEC	BELGIJSKO ZRAVILISČE IN KOPALIŠČE	DEŽNIK PRI NARODNI NOBI	ORANJE	OSTER VRH GORE	KIL	NAPRAVA PREDIC	ZNANI FILMI FANTAS. (OSMI POTNIK)	NEKODANJI ARABSKI PRED. V ŠPANIJI
PREPIR					ZAJANA PRESEVNA PESEM BARIJ			
VRSTA KRIVULJE								
POURŠINSKA MERA			ZAJEDA MADJE V KOPNO GRŠKI VIS					
RECEPT	ANTON u INGOLJE BORILNI PROSTOR			TONE TOMSIE	SKADINAVSKI DROBIŽ VRSTA ČASAVI GRAMATIKI			
							PETI MESEC, MAJ	OBOROŽENA MOČ DRŽAVE

BESTANI ZUPAN DRAGO	NEZMANJA POPULARNA POPEVKA	SILEPNA BESEDA	RAVNICA MED HRIBI	ROMANŠKI ČLENIK	SVEŤOPIS. OSEBA	GLAVNI ŠTEVNIK	KMEČKA JED	ŽENSKO IME OTOK ČAROVNIKE KIRKE	DEL ČLOV TELES	YAJSKA	
SREDO-ZEMLJE								KIL	IZDEL. SIT ŽIVLJENSKA TEKOCINA		
REDKEJŠE ŽENSKO IME								OČET VRSTA NAPISA	JANEZ MENART PEVKA KRASOVEC		
ODŽAGAV LOS DEBLA				KRAJSKO TOVARNO ZADNJA PLAT				VELIKA TRATA			
NAŠI NEKODANJI PREDVAKI						VZKLIK		GLAVNO MESTO ITAL SVETOPIS. OSEBA	EDEN OD ČUTOV PETA DIMENZIJA		
PREČIZNO MERILO						JEZERO V ETIOPIJI		KIL	PAPIRKA KAPA LILY NOVI		
ŽENSKO IME						KIL	KIL	OSEBNI ZAJIMEK	KULTURNA RASTLINA ALBAUSKO MESTO	PESNIŠKA FIGURA	KIL

KIL	PLURAL			PIJAČA STARIH SLOVANOV	VULKAN. NATILIPININ SKOPIJA ŽUŽELK.					
VRŠUTOK UTAREN HRIB S CERKVIČO									IVO BAN	
PRIMITIVNI PLUG										GOSPODAR. PRAZNIK. NEKO CITER AVTO
KIL	IME ČRKE "S"			ČEŠKO. MOSKO IME KARLOVAC					ZMAGA V SAHU	
OZNAKA	ZENICA									
VULKAN NA SLOVENIJI									NAZIV	

Ugankarski slovaršek

SPA – znamenito belgijsko letovišče in dirkališče

ALIEN – ameriška znanstvenofantastična grozljivka "Osmi potnik"
 ISA – starogrško ime otoka Visa
 OER – skandinavski drobiž

EPIGRAM – pesniška figura, puščica
 TANA – jezero v Etiopiji
 EPILOG – zaključna beseda
 AJAJA – otok čarovnice Kirke v Odiseji